

de verspreide boerenhoeven, pas ontwaakt, over de lammerenweide, de bedauwde velden. Hendrik zit aan het stuur, de veelzijdige, vindingrijke medewerker, en Burdet, naast hem, zingt het hoogste lied: de liederen van zijn jeugd en van de bergen en dat hij in het Koegras „Salut, glaciers sublimes” aanheft, lijkt heelemaal niet vreemd, want Texel is hem even lief als zijn eigen Alpen.

Zij zullen hem en Hendrik op Texel wel missen en wij missen hem allemaal, maar zijn werk blijft. Moge zijn voorbeeld waardige navolging vinden.

JAC. P. THIJSSSE.

Albino ekster. Op de boerderij Zandvrucht bij de Dennen hebben de jongens van de N. J. N. een prachtige albino-ekster gevangen, helder wit met roode oogen.

Burg. Texel, 1 Mei 1940.

ANNIE KRAAI.

Albino boomkruiper. In mijn tuin zag ik vandaag een volkomen *witte* Boomkruiper, met alleen op de rug — vlak achter de kop — een vrij groote grijsbruine vlek.

Wij hebben een vrij groote vrijliggende tuin met afwisselend naald- en loofhout. Onze vaste tuinbewoners zijn: merels, zanglijsters, roodstaartjes, kool-, pimpel-, kuif-, zwartkop- en zwarte meezen, boomklevers, boomkruipers etc.

Die witte vogel is *absoluut* een boomkruiper, want z'n typische manier van het naar boven schieten van boomen, de lange snavel en de vrij lange, naar beneden gedrukte staart, wezen daar duidelijk op. Bovendien bewoog de vogel zich voortdurend in gezelschap van drie jonge Boomkruipers, die geheel normaal waren. Tot mijn groote spijt, kan ik niet op zoek gaan naar nadere bijzonderheden, want ik ben door de nasleep van een ernstige ziekte aan m'n ligstoel gebonden (gelukkig niet voor altijd). Het is overigens een waar genoegen om met een kijker het vogelleven in de tuin vanaf m'n balkon mee te maken.

Blaricum (N.H.)

CL. PRINS.

Zaagbek als broedvogel (?) Zondag 4 Aug. jl. peddelde ik met mijn vouwboot op de Kaag (Norremeer) en toen ik omstreeks 2 uur n.m. aan de kant (westzijde) wilde aanleggen, joeg ik een vogel op, die blijkbaar aan het broeden was; zij bleef tenminste in de buurt rondzwemmen, waardoor ik haar met de kijker goed kon waarnemen. Het was een ♀, had de typische zaagbek-snavel, had ongeveer de grootte van een wilde eend en geen sterke van elkaar afstekende kleuren. M.i. was het *Mergus serrator*. Volgens „Zien is kennen” zijn de zaagbekken wintergasten, alleen de middelste zaagbek heeft een paar keer in ons land gebroed. Dit zou dan het derde geval zijn. Een nest heb ik niet kunnen ontdekken. Ik zal er nog eens heengaan. De eerste dagen heb ik echter geen tijd.

Oegstgeest.

DE KONING.

Ijsvogel. In het Vogeljaar schrijft u, dat de naam Ijsvogel misschien te danken is aan het feit, dat dit dier 's winters bij wakken in het ijs te vinden is en dat hij uit het Duitsch is overgenomen. Toch is de Duitsche naam Eisvogel heel juist, want „eis” beteekent „blauw”. Deze beteekenis blijkt o.a. ook uit „Eisenbart”, bij ons bekend als Blauwbaard.

Santpoort, 24 Juli '40.

Dr. W. J. KABOS.

Doodshoofdvlinders in bijenkasten. Met veel genoegen nam ik kennis van de resultaten van de enquête door den heer Verhey ingesteld naar het voorkomen van de Doodshoofdvlinder in bijenkasten in Nederland.

De opmerking over het voorkomen van wasmotten in verband met de sterkte van de volken is m.i. niet geheel juist. Herhaalde malen merkte ik tot mijn verwondering op dat wasmotvlinders, ook bij zeer sterke volken, zonder meer worden binnen gelaten. De algemeen bekende waarheid dat er niet veel wasmotten voorkomen in sterke bijenvolken duidt echter niet op de vlinders, maar op de larven, die in sterke volken niet de kans krijgen om zich flink te ontwikkelen.

Ook wil ik even de meening, dat er in ons land meer bijenvolken in kasten dan in korven worden gehouden recht zetten. In Nederland worden nog ongeveer 75 % van de volken in korven aangetroffen.

Wageningen.

J. MOMMERS I. i.